

جهانی دیگر ممکن است، اگر کارگران متشکل و متحد شوند!

در اول ماه می، روز جهانی کارگر، ما نه فقط برای حقوق معوقه، دستمزدهای ناعادلانه یا امنیت شغلی فریاد برمی‌آوریم، بلکه علیه تمامی آنچه جهان امروز را در چنگال ظلم و ستم گرفتار کرده است، به میدان آمده و ایستاده‌ایم.

ما کارگران، امروز در جهانی زنده‌گی می‌کنیم که از یک‌سو در آن میلیون‌ها کودک به جای مکتب، پشت چرخ خیاطی، پشت داربست قالین، درون معدن یا خیابان‌ها مشغول کاراند؛ و از سوی دیگر، میلیاردرها و صاحبان صنایع و سرمایه، این اقلیت مفت‌خوار، در کاخ‌های مجلل و مرمیرین شان لمیده و بر ما حکم می‌رانند.

در جهانی زنده‌گی می‌کنیم که صدای ناقوس مرگبار جنگ‌ها، از اوکراین تا سودان، از یمن تا فلسطین، گوش‌ها را کر کرده است؛ جایی که بمب‌های ارتش دولت فاشیستی اسرائیل در حمایت و همراهی سرمایه امپریالیستی امریکا و قدرت‌طلبی و هژمونی آن، بر سر مردم بی‌دفاع در غزه فرو می‌ریزد و کودکان و زنانی که هیچ نقش و سهمی در راه افتادن این بربریت ندارند، در خون خود می‌غلتنند و هستی و زنده‌گی شان نابود می‌شود.

در جهانی که زنان زیر سلطه آپارتاید جنسیتی، به‌ویژه در افغانستان تحت حاکمیت امارت اسلامی سرمایه، از ابتدایی‌ترین حقوق انسانی شان محروم‌اند، و نظام سرمایه‌داری با فاشیسم مذهبی پیوند خورده است، ما کارگران و فعالان سوسیالیست باید دوشادوش بشریت برابری‌طلب و پیش‌رو جهان علیه این هیولای دو سر که مرگ و نکبت و سیاه‌روزی و فلاکت ره آورد آن است، بایستیم.

رشد نیروهای به شدت فاشیستی، گسترش ارتجاع مذهبی، عادی سازی ملیتاریسم در سطح جهان، سرکوب اندیشه، تخریب بی‌وقفه طبیعت، نه پدیده‌های اتفاقی که ثمره ناگزیر و ضروری نظام مسلط بر جهان است، نظامی که جهانی سازی و پیشرفت اش در حقیقت چیزی جز بُت‌واره پرستی سرمایه نیست. این نظام منافع خود را بر هستی انسانی و بقای نوع بشر مقدم می‌داند.

رقابت دوقطب سرمایه چه بلوک غرب و چه جنوب جهانی یی تازه قدرت گرفته، تنها بازآفرینی دیگری از تضاد درون‌زاد سرمایه‌داری است. نزاعی که نه برای رهایی بشر، بل برای تَمَلُک بر ابزار سلطه و بازتعریف هژمونی طبقه مسلط انجام می‌پذیرد. نتیجه و برآیند این جدال نه صلح و رفاه که جنگ‌های نیابتی، فقری فراگیر، آواره‌گی و نتیجتاً ویرانی کُل طبیعت است. جهانی که هر روز متأسفانه بیش از پیش به ورطه نابودی و تباهی سوق داده می‌شود.

امروز ما به‌عنوان طبقه کارگر جهانی، باید با صدای رسا فریاد بزنیم: **دیگر بس است!**

ما خواهان جهانی بدون استثمار، بدون جنگ، بدون فقر، بدون نژادپرستی و بدون ستم جنسیتی هستیم.

ما خواهان پایان دادن به گُشتار و آپارتاید در فلسطین، پایان دادن به سلطه امارت اسلامی طالبان، جمهوری اسلامی سرمایه در ایران و پایان دادن به آپارتاید اسلامی، کار کودک و برده‌داری مدرن و پایان دادن به نظام کارمزدی هستیم.

ما خواهان دنیایی هستیم که در آن، از برده‌گی مزدی و استثمار و بی‌حقوقی خبری نیست و انسان‌ها به جای رقابت برای بقا، در همبستگی، رفاه، آزادی و هم‌سرنوشتی برای زنده‌گی درخور و شایسته بشر، به‌پیش می‌روند. تحقق این امر، در هر گوشه این جهان، اما در گرو همبستگی طبقاتی، سازمان‌یابی و تحزب طبقه کارگر و جنبش سوسیالیستی آن است.

زنده باد طبقه کارگر جهانی!

مرگ بر سرمایه‌داری جهانی!

زنده باد همبستگی انترناسیونالیستی!

زنده باد سوسیالیسم!

شورای مرکزی سازمان سوسیالیست‌های کارگری افغانستان

۵ ثور / اردیبهشت ۱۴۰۴ ؛ ۲۵ آپریل ۲۰۲۵